

Memòria de la Verge del Roser

Homilia de Mn. Manel en la Missa de la Festa Major de Sarrià el dissabte 1 d'octubre de 2011

La memòria del Roser ens porta al pensament les primeres paraules de l' Ave Maria: *“Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vos”*. Són les paraules que es van repetint en cada misteri del rés del Rosari. No sé si els més petits us sabeu l' Ave Maria. Jo la vaig aprendre dels meus pares, i de la meva àvia materna, que la resava sempre poc a poc, dolçament. És així com ara vull començar l'homilia, resant-la amb veu alta, a poc a poc. Pareu-hi atenció: *“Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vos; beneïda sou vos entre les dones; i beneït és el fruit del vostre ventre, Jesús”*. Fins aquí, les paraules són tretes de l'Evangelí. Després, en la segona part, diem: *“Santa Maria, Mare de Déu; pregueu per nosaltres, pecadors, ara i en l' hora de la nostra mort. Amén.”* El Rosari és una forma de posar-nos a la presència de Maria i, al mateix temps, a la presència del Senyor, perquè reconeixem que *“el Senyor és amb ella”*. D'aquesta manera revivim ben senzillament al costat de Maria, i amb els seus ulls, els misteris de la vida de Jesús, els esdeveniments centrals de la fe cristiana.

L'Anunciació, el relat de la qual acabem d'escoltar, a primer cop d'ull ens presenta un sol misteri del Rosari –el de l'Anunciació– però si hi pensem un poc, ens adonem que hi trobem tots els altres misteris: hi trobem també el de la Visitació, perquè l'Àngel fa esment d'Elisabeth, i hi ens és anunciat el del naixement de Jesús: *“Tindràs un fill, i li posaràs Jesús”*. També hi són anunciats els misteris de Glòria: *“Serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, del seu pare; regnarà per sempre a la casa de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi”*. És en la Resurrecció i en l'Ascensió - misteris de Glòria- que Jesús rep la dignitat de rei messiànic, la glòria eterna en el Regne del Pare. En l'Anunciació, doncs, ja hi estan inclosos, en alguna forma, els misteris de Goig i els de Glòria.

Sembla que en l'Anunciació hi siguin absents els misteris de Dolor, però també aquests els hi trobem, encara que no descrits explícitament, però presents en el seu inici o principi. Pensem en la resposta de Maria a l'Àngel, resposta que no és un crit de triomf, sinó una paraula d'humilitat: *“Vet aquí l'esclava del Senyor; que es faci en mi segons la teva paraula”*. La resposta de Maria està en total sintonia amb la figura del Servent Sofrent d'Isaïes, el Servent que serà glorificat, però que abans haurà carregat damunt seu tots els nostres pecats, i serà humiliat, condemnat, portat a la mort.

Resant el Rosari ens distreiem fàcilment. Com la naturalesa humana és fràgil i ens costa un poc de concentrar-nos en l'oració, sorgiren els retaules, que ens serveixen per a fixar el nostre esguard en les diferents facetes de la vida de Jesús. Aquí tenim el magnífic retaule del Roser, ben il·luminat, retaule que al s. XVI la Confraria del Roser de Sarrià encarregà al mestre Agustí Pujol, i en el qual hi són representats 10 misteris de la vida de Jesús: l'Anunciació, l'adoració dels pastors, l'adoració dels Reis, la presentació al Temple, Jesús entre els doctors de la Llei, l'oració a Getsemaní, la flagel·lació del Senyor, la Crucifixió, i la glòria de Maria. Contemplar les escenes d'aquesta meravella del barroc, amb els ulls de Maria, ens ajuda a resar.

El rés del Rosari, en cada un dels seus misteris, reflecteix també les nostres vivències humanes. Al llarg de la vida hem experimentat moments de goig molt intens, però també hem passat per etapes doloroses, com la mort d'un ésser estimat, les malalties, els desenganys. Misteris de goig, i misteris de dolor! I els misteris de Llum? Aquests els incorporà el beat Joan Pau II, i un d'ells és el de l'Eucaristia. L'Eucaristia, la que estem ara celebrant, és misteri de llum. L'adoració eucarística, és misteri de llum, l'alegria de les noces de Canà, és misteri de llum. Els misteris del Rosari tenen, en conseqüència, una profunda unitat, i fixant-nos ara més concretament en el de l'Anunciació, aquest misteri ens ofereix com un recull de tota la persona de Maria, en els dos grans trets de la seva existència creient: Maria és la Verge, i Maria és la Mare. És la *Verge*, perquè immersa en el silenci i l'escolta, la Paraula divina davalla en una terra no contaminada, tota pura, no embrutida. El cor de Maria és l'espai més ecològic que hagi pogut existir. I és així que ella ens ha donat Jesucrist! °

En Maria, en efecte, el silenci esdevé paraula, l'acció de gràcies es fa gratuïtat, i la **virginitat** esdevé **maternitat**: una maternitat marcada per la delicadesa, la tendresa, el do. És Ella qui ens fa comprendre que l'experiència de Déu –la pregària– esdevé veritablement fructuosa quan, després de pregar, ens disposem a anar a l'encontre dels germans i a servir-los. La Festa del Roser ens ha de portar també a dir a tots els sarrianencs, amb tendresa maternal, que Déu és el seu veritable si matern, que Ell tot ho embolcalla, que tot ve d'Ell i que a Ell tot retorna, que només Ell és el sentit, la força, l'esperança de la nostra vida!